

Sadržaj

II. Nezakonodavni akti

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

- ★ Izjava podnesena Tajništvu Ugovora o energetskej povelji (ECT) u skladu s člankom 26. stavkom 3. točkom (b) podtočkom ii. ECT-a kojom se zamjenjuje izjava u ime Europskih zajednica od 17. studenoga 1997. 1

UREDBE

- ★ Uredba Komisije (EU) 2019/680 od 30. travnja 2019. o izmjeni Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o kozmetičkim proizvodima ⁽¹⁾ 3
- ★ Uredba Komisije (EU) 2019/681 od 30. travnja 2019. o izmjeni Priloga II. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o kozmetičkim proizvodima ⁽¹⁾ 5

ODLUKE

- ★ Odluka Vijeća (EU) 2019/682 od 9. travnja 2019. o ovlašćivanju država članica da u interesu Europske unije ratificiraju Protokol o izmjeni Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka 7
- ★ Odluka Vijeća (EU) 2019/683 od 9. travnja 2019. o ovlašćivanju država članica da postanu stranke, u interesu Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o integriranom pristupu sigurnosti, zaštiti i uslugama na nogometnim utakmicama i drugim sportskim priredbama (CETS br. 218) 9

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

- ★ Provedbena odluka Komisije (EU) 2019/684 od 25. travnja 2019. o priznavanju istovrijednosti pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana Japana za transakcije izvedenicama koje nadzire japanska Agencija za financijske usluge sa zahtjevima za vrednovanje, rješavanje sporova i iznose nadoknade iz članka 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ⁽¹⁾ 11
- ★ Odluka (EU) 2019/685 Europske središnje banke od 18. travnja 2019. o ukupnom iznosu godišnjih naknada za nadzor za 2019. (ESB/2019/10) 16

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

Izjava podnesena Tajništvu Ugovora o energetskej povelji (ECT) u skladu s člankom 26. stavkom 3. točkom (b) podtočkom ii. ECT-a kojom se zamjenjuje izjava u ime Europskih zajednica od 17. studenoga 1997.

Europska unija, Europska zajednica za atomsku energiju (Euratom) i njihove države članice daju sljedeću izjavu:

- „1. Europska unija i Euratom regionalne su organizacije za gospodarsku integraciju u smislu Ugovora o Energetskoj povelji. Europska unija i Euratom izvršavaju nadležnosti koje su im njihove države članice dodijelile s pomoću samostalnog donošenja odluka i pravosudnih institucija.
2. Europska unija, Euratom i njihove države članice međunarodno su odgovorni za ispunjavanje obveza iz Ugovora o Energetskoj povelji u skladu sa svojim nadležnostima.
3. Uredba (EU) br. 912/2014 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za upravljanje financijskom odgovornošću povezanom sa sudovima za rješavanje sporova između ulagatelja i države osnovanima međunarodnim sporazumima kojih je Europska unija stranka donesena je 23. srpnja 2014. (Uredba 912/2014) ⁽²⁾. Uredba se primjenjuje na sporove između ulagača i države koje pokreće tužitelj iz treće zemlje u skladu s Ugovorom o energetskej povelji. Ovom se Uredbom posebno utvrđuje sljedeće:
 - A. U skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe 912/2014, u slučaju sporova o postupanju institucija, tijela, ureda ili agencija Europske unije, Europska unija nastupa kao tuženik.
 - B. U slučaju sporova o postupanju, u cijelosti ili djelomično, države članice, člankom 8. Uredbe 912/2014 predviđa se sljedeće:
 1. *Kada Komisija zaprimi obavijest kojom tužitelj priopćava svoju namjeru pokretanja arbitražnog postupka u skladu sa sporazumom, ona o tome odmah obavješćuje predmetnu državu članicu. Kada tužitelj priopći svoju namjeru pokretanja arbitražnog postupka protiv Unije ili države članice, Komisija u roku od 15 radnih dana od dana primitka obavijesti obavješćuje Europski parlament i Vijeće o imenu ili nazivu tužitelja, odredbama sporazuma koje su navodno prekršene, uključenom gospodarskom sektoru, tretmanu kojim se navodno krši sporazum i iznosu naknade štete koji se potražuje.*
 2. *Kada država članica zaprimi obavijest kojom tužitelj priopćava svoju namjeru pokretanja arbitražnog postupka, ona o tome odmah obavješćuje Komisiju.*

Člankom 9. Uredbe 912/2014 dodatno se predviđa sljedeće:

1. *Predmetna država članica nastupa kao tuženik osim ako nastupi neka od sljedećih situacija:*

(a) Komisija je slijedom savjetovanja u skladu s člankom 6. u roku od 45 dana od primitka obavijesti ili službene obavijesti iz članka 8., donijela odluku u skladu sa stavkom 2. ili stavkom 3. ovog članka; ili

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 912/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za upravljanje financijskom odgovornošću povezanom sa sudovima za rješavanje sporova između ulagatelja i države osnovanima međunarodnim sporazumima kojih je Europska unija stranka, SL L 257, 28.8.2014., str. 121.-134.

⁽²⁾ Radi veće sigurnosti, ova je izjava namijenjena rješavanju posljedica prihvatanja Uredbe 912/2014 u odnosu na predmete koje pokreće tužitelj iz ugovorne stranke koja nije članica EU-a na temelju Ugovora o Energetskoj povelji. Sporovi između ulagatelja države članice i države članice na temelju Ugovora o Energetskoj povelji ne ulaze u područje primjene ove izjave. EU i njegove države članice mogu pristupiti rješavanju tog pitanja u kasnijoj fazi.

(b) država članica je slijedom savjetovanja u skladu s člankom 6., u roku od 45 dana od primitka obavijesti ili službene obavijesti iz članka 8., Komisiji u pisanom obliku potvrdila da ne namjerava nastupiti kao tuženik.

Ako dođe do bilo koje od situacija iz točaka (a) ili (b), Unija nastupa kao tuženik.

2. Komisija može, na temelju cjelovite i uravnotežene analize činjenica te pravne argumentacije koje su stavljene na raspolaganje državama članicama u skladu s postupkom iz članka 22. stavka 2., odlučiti putem provedbenih akata da Unija treba nastupiti kao tuženik ako dođe do jedne ili više sljedećih okolnosti:

(a) Unija bi u skladu s kriterijima utvrđenima u članku 3. snosila svu ili barem dio moguće financijske odgovornosti koja proizlazi iz spora; ili

(b) spor se također odnosi na tretman koji pružaju institucije, tijela, uredi ili agencije Unije.

3. Komisija može, na temelju cjelovite i uravnotežene analize činjenica te pravne argumentacije koje su stavljene na raspolaganje državama članicama u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 3., odlučiti putem provedbenih akata da Unija treba nastupiti kao tuženik kada se sličan tretman osporava u povezanom zahtjevu protiv Unije u okviru WTO-a, kada je uspostavljeno vijeće i kada se zahtjev odnosi na isto specifično pravno pitanje te kada je potrebno osigurati dosljednu argumentaciju u slučaju u okviru WTO-a.

[...]

5. Čim zaprime obavijest ili službenu obavijest iz članka 8., Komisija i predmetna država članica započinju sa savjetovanjima u skladu s člankom 6. o upravljanju predmetom u skladu s ovim člankom. Komisija i predmetna država članica osiguravaju poštovanje bilo kakvih rokova utvrđenih u sporazumu.

C. Nakon što se utvrdi tko će djelovati kao tuženik u sporu u skladu s prethodno navedenim odredbama Uredbe 912/2014, Europska unija obavijestit će podnositelja zahtjeva u roku od 60 dana od dana na koji tužitelj dostavi obavijest o svojoj namjeri pokretanja spora. Time se ne dovodi u pitanje podjela nadležnosti između Europske unije i država članica u pogledu ulaganja.

4. Sud Europske unije, kao pravosudna institucija Europske unije i Euratoma, nadležan je za razmatranje svih pitanja povezanih s primjenom i tumačenjem osnivačkih ugovora i akata donesenih na temelju njih, uključujući međunarodne sporazume koje su sklopili Europska unija i Euratom, na koje se pod određenim uvjetima može pozvati pred Sudom.

5. Svaki predmet koji pred Sudom Europske unije pokrene tužitelj iz druge ugovorne stranke koja nije članica EU-a u skladu s oblicima djelovanja predviđenima osnivačkim ugovorima Unije, obuhvaćen je područjem primjene članka 26. stavka 2. točke (a) Ugovora o Energetskoj povelji ^(?). S obzirom na to da je pravnim sustavom Unije predviđeno takvo djelovanje, ni Europska unija ni Euratom ne daju bezuvjetnu suglasnost za podnošenje spora međunarodnoj arbitraži ili mirenju.

6. Kad je riječ o međunarodnoj arbitraži, trebalo bi naglasiti da u skladu s odredbama Konvencije o rješavanju ulagačkih sporova između država i državljana drugih država (Konvencija ICSID) Europskoj uniji i Euratomu nije omogućeno da postanu njezine stranke. Odredbama o dodatnim mogućnostima ICSID-a Europskoj uniji i Euratomu također nije omogućeno da se njima koriste. Sve arbitražne odluke protiv Europske unije i Euratoma provodit će institucije Unije u skladu sa svojom obvezom iz članka 26. stavka 8. Ugovora o energetskoj povelji.”

^(?) Članak 26. stavak 2. točka (a) primjenjuje se i ako se Sud Europske unije može pozvati da razmotri primjenu ili tumačenje Ugovora o energetskoj povelji na temelju zahtjeva odlučivanje o prethodnim pitanjima koji je podnio sud države članice u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/680

od 30. travnja 2019.

o izmjeni Priloga VI. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o kozmetičkim proizvodima

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 31. stavak 2.,

budući da:

- (1) Znanstveni odbor za sigurnost potrošača (SCCS) u svojem je mišljenju od 30. srpnja 2018. ⁽²⁾ („mišljenje SCCS-a“) zaključio da je tvar *Phenylene Bis-Diphenyltriazine* sigurna za uporabu kao UV-filtar u proizvodima za zaštitu od sunca i drugim kozmetičkim proizvodima u najvećoj koncentraciji od 5 % te da je njezina uporaba sigurna samo u proizvodima koji se nanose na kožu, a ne u proizvodima koji udisanjem mogu dovesti do izloženosti.
- (2) S obzirom na to mišljenje SCCS-a te kako bi se uzeo u obzir tehnički i znanstveni napredak, uporabu tvari *Phenylene Bis-Diphenyltriazine* kao UV-filtra u kozmetičkim proizvodima trebalo bi odobriti u najvećoj koncentraciji od 5 %, osim u primjenama koje udisanjem mogu dovesti do izloženosti pluća krajnjih korisnika.
- (3) Prilog VI. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (4) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za kozmetičke proizvode,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog VI. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. travnja 2019.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ SL L 342, 22.12.2009., str. 59.

⁽²⁾ SCCS/1594/18.

PRILOG

U Prilogu VI. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 dodaje se sljedeći unos:

Referentni broj	Identifikacija tvari				Uvjeti			Tekst uvjeta primjene i upozorenja
	Kemijski naziv/INN/XAN	Naziv iz glosara uobičajenih sastojaka	CAS broj	EZ broj	Vrsta proizvoda, dijelovi tijela	Najveća koncentracija u gotovom pripravku	Ostalo	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„31	3,3'-(1,4-fenilen)bis (5,6-difenil-1,2,4-triazin)	Phenylene Bis-Diphenyltriazine	55514-22-2	700-823-1		5 %	Ne koristiti u primjenama koje udisanjem mogu dovesti do izloženosti pluća krajnjih korisnika.”	

UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/681

od 30. travnja 2019.

o izmjeni Priloga II. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o kozmetičkim proizvodima

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 31. stavak 1.,

budući da:

- (1) Tvar *2-Chloro-p-Phenylenediamine*, uključujući njezine sulfatne i dihidrokloridne soli, upotrebljava se u pripravcima za bojanje obrva i trepavica u najvećoj koncentraciji od 4,6 %. Znanstveni odbor za sigurnost potrošača (SCCS) u svojem je mišljenju od 19. rujna 2013. ⁽²⁾ („mišljenje SCCS-a”) naveo da se ne može izvesti dostatna granica sigurnosti za uporabu tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* u oksidativnim pripravcima za bojanje kose za obrve i trepavice u koncentraciji od najviše 4,6 %. SCCS je nadalje naveo da nije moguće donijeti zaključak o genotoksičnom potencijalu tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* na temelju dostupnih podataka i nepostojanja odgovarajućeg testa *in vivo* za poticanje genskih mutacija. SCCS stoga nije smatrao da je uporaba tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* sigurna za potrošače. SCCS je naknadno pojasnio kako smatra da bi se sa sulfatnim i dihidrokloridnim solima tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* trebalo postupati jednako oprezno kao sa samom tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* dok se ne dokaže da su sigurne jer imaju istu osnovnu strukturu, uključujući genotoksični potencijal, kao tvar *2-Chloro-p-Phenylenediamine*. Nadalje, SCCS je pojasnio da se područje primjene mišljenja SCCS-a i njegova zaključka može proširiti i na kosu ⁽³⁾.
- (2) Na temelju mišljenja i naknadnog pojašnjenja SCCS-a, prisutan je potencijalni rizik za zdravlje ljudi koji proizlazi iz uporabe tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* te njezinih sulfatnih i dihidrokloridnih soli u proizvodima za bojanje obrva i trepavica. S obzirom na proizvode za bojanje kose, izlaganje tvari još je veće jer se ti proizvodi primjenjuju na veću površinu tijela. Na toj osnovi i na temelju pojašnjenja SCCS-a, prisutan je i potencijalni rizik za zdravlje ljudi koji proizlazi iz uporabe tvari *2-Chloro-p-Phenylenediamine* te njezinih sulfatnih i dihidrokloridnih soli u proizvodima za bojanje kose. Stoga bi tvar *2-Chloro-p-Phenylenediamine* te njezine sulfatne i dihidrokloridne soli trebalo zabraniti u proizvodima za bojanje kose, uključujući proizvode za bojanje obrva i proizvode za bojanje trepavica, te dodati na popis zabranjenih tvari u Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 1223/2009.
- (3) Prikladno je industriji osigurati razumna razdoblja za prilagodbu novoj zabrani. Pri određivanju trajanja tih razdoblja trebalo bi postići ravnotežu između interesa gospodarskih subjekata i utvrđenih posebnih faktora rizika za zdravlje.
- (4) Uredbu (EZ) br. 1223/2009 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (5) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Stalnog odbora za kozmetičke proizvode,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog II. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Od 22. studenoga 2019. proizvodi za bojanje kose, uključujući proizvode za bojanje obrva i proizvode za bojanje trepavica, koji sadržavaju tvari zabranjene ovom Uredbom ne smiju se stavljati na tržište Unije.

⁽¹⁾ SL L 342, 22.12.2009., str. 59.⁽²⁾ SCCS/1510/13.⁽³⁾ Zapisnik s plenarnog sastanka SCCS-a održanog 21. i 22. lipnja 2018.

Od 22. veljače 2020. proizvodi za bojanje kose, uključujući proizvode za bojanje obrva i proizvode za bojanje trepavica, koji sadržavaju tvari zabranjene ovom Uredbom ne smiju biti dostupni na tržištu Unije.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. travnja 2019.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOG

U Prilogu II. Uredbi (EZ) br. 1223/2009 dodaje se sljedeći unos:

Referentni broj	Kemijski naziv/INN	CAS broj	EZ broj
„1384	2-klorbenzen-1,4-diamin (<i>2-Chloro-p-Phenylenediamine</i>) te njegove sulfatne i dihidrokloridne soli (*) kada se koriste kao tvar u proizvodima za bojanje kose, uključujući proizvode za bojanje obrva i proizvode za bojanje trepavica	615-66-7 61702-44-1 (sulfat) 615-46-3 (dihidroklorid)	210-441-2 262-915-3 210-427-6

(*) Od 22. studenoga 2019. proizvodi za bojanje kose, uključujući proizvode za bojanje obrva i proizvode za bojanje trepavica, koji sadržavaju te tvari ne smiju se stavljati na tržište Unije. Od 22. veljače 2020. proizvodi za bojanje kose, uključujući proizvode za bojanje obrva i proizvode za bojanje trepavica, koji sadržavaju te tvari ne smiju biti dostupni na tržištu Unije.”

ODLUKE

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2019/682

od 9. travnja 2019.

o ovlaštivanju država članica da u interesu Europske unije ratificiraju Protokol o izmjeni Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 16. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a) podtočkom v.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) Vijeće je 6. lipnja 2013. ovlastilo Komisiju da u ime Unije sudjeluje u pregovorima o modernizaciji Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka (ETS br. 108) („Konvencija br. 108”) te uvjetima i načinima pristupanja Unije izmijenjenoj Konvenciji br. 108.
- (2) Protokol o izmjeni Konvencije br. 108 („Protokol o izmjeni”) donio je Odbor ministara Vijeća Europe 18. svibnja 2018.
- (3) Cilj je Protokola o izmjeni proširenje područja primjene, povećanje razine i poboljšanje učinkovitosti zaštite podataka predviđene na temelju Konvencije br. 108.
- (4) Odredbe izmijenjene Konvencije br. 108 pokrivaju aktivnosti koje su obuhvaćene područjem primjene prava Unije i aktivnosti koje su izvan njegova područja primjene, kao što su aktivnosti u području nacionalne sigurnosti i obrane.
- (5) Odredbe izmijenjene Konvencije br. 108, u mjeri u kojoj se primjenjuju na obradu osobnih podataka u kontekstu aktivnosti koje su obuhvaćene područjem primjene prava Unije, mogu utjecati na zajednička pravila ili izmijeniti njihov opseg u smislu članka 3. stavka 2. Ugovora jer se te odredbe temelje na istim načelima kao što su ona utvrđena u Uredbi (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ i u Direktivi (EU) 2016/680 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća.
- (6) Budući da će izmijenjena Konvencija br. 108 sadržavati zaštitne mjere koje se temelje na istim načelima kao što su ona utvrđena u Uredbi (EU) 2016/679 i u Direktivi (EU) 2016/680, njezinim stupanjem na snagu doprinijet će se promicanju Unijinih standarda zaštite podataka na globalnoj razini, olakšat će se protok podataka između stranaka Konvencije br. 108 koje su članice Unije i onih koje nisu članice Unije, osigurat će se pridržavanje država članica međunarodnih obveza iz Konvencije br. 108. te će se omogućiti buduće pristupanje Unije Konvenciji br. 108.
- (7) Unija ne može potpisati ni ratificirati Protokol o izmjeni jer Konvencija br. 108 predviđa da su njezine stranke samo države.
- (8) Države članice trebalo bi stoga ovlastiti da ratificiraju Protokol o izmjeni, djelujući zajednički u interesu Unije, u mjeri u kojoj su njegove odredbe u isključivoj nadležnosti Unije,

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Države članice ovlašćuje se da u interesu Unije ratificiraju Protokol o izmjeni Konvencije Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka (ETS br. 108) u mjeri u kojoj su njegove odredbe u isključivoj nadležnosti Unije.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 9. travnja 2019.

Za Vijeće
Predsjednik
G. CIAMBA

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2019/683**od 9. travnja 2019.****o ovlaštivanju država članica da postanu stranke, u interesu Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o integriranom pristupu sigurnosti, zaštiti i uslugama na nogometnim utakmicama i drugim sportskim priredbama (CETS br. 218)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 87. stavak 1., u vezi s člankom 218. stavkom 6. drugim podstavkom točkom (a) podtočkom v. i člankom 218. stavkom 8.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Konvencija Vijeća Europe o integriranom pristupu sigurnosti, zaštiti i uslugama na nogometnim utakmicama i drugim sportskim priredbama („Konvencija”) sastavljena je u Saint-Denisu 3. srpnja 2016. te je od tada otvorena za potpisivanje i ratifikaciju.
- (2) Cilj je Konvencije omogućiti sigurno i zaštićeno ozračje dobrodošlice na nogometnim utakmicama te drugim sportskim priredbama.
- (3) Članak 11. stavci 2., 3. i 4. Konvencije, koji se odnose na nacionalne nogometne informacijske točke, mogu utjecati na zajednička pravila ili izmijeniti njihov opseg u smislu članka 3. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) budući da se te odredbe podudaraju s određenim obvezama sadržanim u Odluci Vijeća 2002/348/PUP ⁽²⁾.
- (4) Potpora Unije Konvenciji važna je radi suzbijanja nasilja povezanog sa sportskim priredbama te bi se njome dopunile već poduzete mjere u tom području pružanjem potpore projektima u okviru poglavlja o sportu programa Erasmus+ uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (5) Unija ne može postati stranka Konvencije jer samo države mogu biti njezine stranke.
- (6) Stoga bi države članice trebalo ovlastiti da, djelujući zajednički u interesu Unije, potpišu i ratificiraju Konvenciju u onim njezinim dijelovima koji potpadaju pod isključivu nadležnost Unije.
- (7) Ujedinjena Kraljevina i Irska obvezane su Odlukom Vijeća 2002/348/PUP i stoga sudjeluju u donošenju ove Odluke.
- (8) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Države članice ovlaštuju se da postanu stranke Konvencije Vijeća Europe o integriranom pristupu sigurnosti, zaštiti i uslugama na nogometnim utakmicama i drugim sportskim priredbama (CETS br. 218) u pogledu njezinog članka 11. stavaka 2., 3. i 4.

⁽¹⁾ Suglasnost od 12. ožujka 2019. (još nije objavljena u Službenom listu).

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2002/348/PUP od 25. travnja 2002. o sigurnosti u vezi s nogometnim utakmicama s međunarodnim elementom (SL L 121, 8.5.2002., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1288/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa „Erasmus+”: programa Unije za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport i stavljanju izvan snage odluka br. 1719/2006/EZ, 1720/2006/EZ i 1298/2008/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 50.).

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 9. travnja 2019.

Za Vijeće
Predsjednik
G. CIAMBA

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) 2019/684**od 25. travnja 2019.****o priznavanju istovrijednosti pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana Japana za transakcije izvedenicama koje nadzire japanska Agencija za financijske usluge sa zahtjevima za vrednovanje, rješavanje sporova i iznose nadoknade iz članka 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13. stavak 2.,

Nakon savjetovanja s Europskim odborom za vrijednosne papire,

budući da:

- (1) Člankom 13. Uredbe (EU) br. 648/2012 predviđa se mehanizam kojim se osigurava usklađenost između pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana koje je uspostavila Unija i aranžmana trećih zemalja u područjima obuhvaćenima područjem primjene te uredbe. Komisija je ovlaštena donositi odluke o istovrijednosti pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana treće zemlje sa zahtjevima iz članaka 4., 9., 10. i 11. Uredbe (EU) br. 648/2012, stoga se smatra da su druge ugovorne strane koje sklapaju transakciju u okviru područja primjene te uredbe (pri čemu barem jedna od tih drugih ugovornih strana ima poslovni nastan u toj trećoj zemlji) ispunile navedene zahtjeve ispunjavanjem zahtjeva utvrđenih pravnim sustavom te treće zemlje. Utvrđivanjem istovrijednosti izbjegava se primjena dvostrukih ili proturječnih pravila. Nadalje, izjavom o istovrijednosti doprinosi se ostvarenju općeg cilja Uredbe (EU) br. 648/2012, odnosno smanjenju sistemskog rizika i povećanju transparentnosti tržišta izvedenica osiguranjem međunarodno usklađene primjene načela dogovorenih s trećim zemljama i utvrđenih tom uredbom.
- (2) Člankom 11. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, koja je nadopunjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 149/2013 ⁽²⁾ i Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, utvrđuju se pravni zahtjevi Unije u pogledu pravovremene potvrde, kompresije i usklađivanja portfelja koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Osim toga, tim su stavcima utvrđene obveze u pogledu vrednovanja i rješavanja sporova koje se primjenjuju na te ugovore („tehnike smanjenja operativnog rizika“) te obveze u pogledu razmjene kolaterala („iznosi nadoknade“) među drugim ugovornim stranama.
- (3) Kako bi se pravni, nadzorni i izvršni sustavi treće zemlje smatrali istovrijednima sustavu Unije u pogledu tehnika smanjenja operativnog rizika i zahtjeva u pogledu iznosa nadoknade, ishod primjenjivih pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana trebao bi biti istovrijedan zahtjevima Unije kako su utvrđeni u članku 11. Uredbe (EU) br. 648/2012, osiguravajući zaštitu profesionalne tajne koja je istovrijedna onoj navedenoj u ovoj Uredbi te bi se pravni, nadzorni i izvršni aranžmani trebali učinkovito primjenjivati i izvršavati na pravedan način i bez narušavanja tržišne konkurencije, u cilju osiguranja učinkovitog nadzora i izvršenja u toj trećoj zemlji. Stoga je svrha ove ocjene istovrijednosti utvrditi osigurava li se pravnim, nadzornim i izvršnim aranžmanima Japana da

⁽¹⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 149/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda o dogovorima o posrednom poravnanju, obvezi poravnanja, javnom registru, pristupu mjestu trgovanja, nefinancijskim drugim ugovornim strankama i tehnikama smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne stranke (SL L 52, 23.2.2013., str. 11.).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/2251 od 4. listopada 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju u pogledu regulatornih tehničkih standarda za tehnike smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana (SL L 340, 15.12.2016., str. 9.).

ugovori o OTC izvedenicama, čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane i koje sklapa barem jedna druga ugovorna strana s poslovnim nastanom u toj trećoj zemlji, ne izlažu financijska tržišta u Uniji višoj razini rizika te da stoga ne predstavljaju neprihvatljive razine sistemskog rizika u Uniji.

- (4) Komisija je 1. rujna 2013. primila tehnički savjet od Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA“) o pravnim, nadzornim i izvršnim aranžmanima u Japanu ⁽⁴⁾, uključujući, među ostalim, o tehnikama smanjenja operativnog rizika koje se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. ESMA je u svojem tehničkom savjetu utvrdila da ne postoje pravno obvezujući zahtjevi u pogledu pravovremene potvrde uvjeta ugovora o OTC izvedenicama, usklađivanja, kompresije i vrednovanja portfelja te obveze rješavanja sporova ili obveze za razmjenu kolateralna između drugih ugovornih strana za ugovore o OTC izvedenicama u Japanu. ESMA je napomenula i da se u tom trenutku nije mogla procijeniti istovrijednost režima za bilateralne iznose nadoknade jer još nisu bili izrađeni tehnički standardi kojima se određuju pravila o bilateralnim iznosima nadoknade u Uniji.
- (5) Komisija je pri ocjenjivanju uzela u obzir ESMA-in tehnički savjet te regulatorne promjene koje su se dogodile u međuvremenu. Ova se Odluka ne temelji samo na komparativnoj analizi pravnih, nadzornih i izvršnih zahtjeva koji se primjenjuju u Japanu, nego i na ocjeni ishoda tih zahtjeva te njihove primjerenosti za smanjenje rizika koji proizlaze iz ugovora o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane na način koji se smatra istovrijednim ishodu zahtjeva utvrđenih u Uredbi (EU) br. 648/2012.
- (6) Pravni, nadzorni i izvršni aranžmani koji se primjenjuju u Japanu za ugovore o OTC izvedenicama utvrđeni su u Zakonu o financijskim instrumentima i burzama, br. 25 iz 1948. te se primjenjuju na subjekte koji posluju s financijskim instrumentima i registrirane financijske institucije, što uključuje regulirane banke, zadruga, osiguravajuća društva, mirovinske fondove i investicijske fondove. Japanska Agencija za financijske usluge ima široke ovlasti za provedbu Zakona o financijskim instrumentima i burzama i za to ima pravilnik vladina ureda, smjernice za nadzor i javne obavijesti (zajedno „pravila Japana o OTC izvedenicama“). Agencija za financijske usluge Japana nadležna je za OTC izvedenice u smislu članka 2. stavka 7. Uredbe (EU) br. 648/2012, osim za OTC robne izvedenice za koje su u Japanu nadležni Ministarstvo gospodarstva, trgovine i industrije i Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva.
- (7) Tehnike smanjenja operativnog rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, kako je utvrđeno u pravilima Japana o OTC izvedenicama, i dalje su nedovoljne u usporedbi s obvezama iz stavaka 1. i 2. članka 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 i Delegirane uredbe (EU) br. 149/2013 u pogledu pravovremene potvrde uvjeta ugovora o OTC izvedenicama, kompresije i usklađivanja portfelja. Ovom bi Odlukom stoga trebali biti obuhvaćeni samo pravni, nadzorni i izvršni aranžmani koji se odnose na obveze vrednovanja i rješavanja sporova iz članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 i Delegirane uredbe (EU) br. 149/2013 te oni koji se odnose na zahtjeve za iznosom nadoknade kako je predviđeno u članku 11. stavku 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 i Delegiranom uredbom (EU) 2016/2251.
- (8) U pogledu zahtjeva za vrednovanje transakcija i rješavanje sporova koji se primjenjuju na OTC izvedenice čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, pravila Japana o OTC izvedenicama sadržavaju obveze slične onima iz članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012. Konkretno, odjeljak IV-2-4 smjernica za nadzor sadržava posebne zahtjeve u pogledu rješavanja sporova koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, a člankom 123 pravilnika vladina ureda utvrđuju se zahtjevi za provođenje dnevnih vrednovanja za potrebe razmjene iznosa nadoknade.
- (9) Kad je riječ o iznosima nadoknade za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane, pravno obvezujući zahtjevi Japana sastoje se od skupa propisa koje je donijela japanska Agencija za financijske usluge objavljenog 31. ožujka 2016. koji je stupio na snagu 1. rujna 2016. Ti se propisi sastoje od sljedećeg: pravilnik vladina ureda o poslovanju financijskim instrumentima br. 52. od 6. kolovoza 2007., uključujući dodatne odredbe, javne obavijesti Agencije za financijske usluge br. 15., 16. i 17. od 31. ožujka 2016. i br. 33. od 25. kolovoza 2017., revidirane sveobuhvatne smjernice za nadzor velikih banaka itd., revidirane sveobuhvatne smjernice za nadzor malih i srednjih i regionalnih financijskih institucija, revidirane sveobuhvatne smjernice za nadzor zadružnih banaka, revidirane sveobuhvatne smjernice za nadzor

⁽⁴⁾ ESMA/2013/BS/1158, „Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Japan“ (Tehnički savjet o regulatornoj istovrijednosti treće zemlje u skladu s EMIR-om – Japan), završno izvješće, Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala, 1. rujna 2013.

subjekata koji posluju s financijskim instrumentima itd., revidirane sveobuhvatne smjernice za nadzor osiguravajućih društava i revidirane sveobuhvatne smjernice za nadzor trustova itd. U pravilima koja se primjenjuju na OTC robne izvedenice koje su u nadležnosti Ministarstva gospodarstva, trgovine i industrije i Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva preslikani su propisi Agencija za financijske usluge (zajedno „pravila Japana o iznosu nadoknade“).

- (10) Kako je utvrđeno pravilima Japana o iznosu nadoknade, financijske institucije čija je prosječna ukupna zamišljena glavnica OTC izvedenica za određeno razdoblje jednaka ili veće od 300 milijardi JPY dužne su prema Zakonu o financijskim instrumentima i burzama svakodnevno razmjenjivati varijacijski iznos nadoknade, dok su financijske institucije ispod tog praga dužne razmjenjivati varijacijski iznos nadoknade „dovoljno učestalo“. Budući da se u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 od svih drugih ugovornih strana u transakcijama OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane zahtijeva svakodnevna razmjena varijacijskog iznosa nadoknade, ova bi Odluka trebala ovisiti o svakodnevnoj razmjeni varijacijskog iznosa nadoknade za transakcije sa subjektima koji posluju s financijskim instrumentima i s registriranim financijskim institucijama čiji je prosječni ukupni iznos zamišljene glavnice OTC izvedenica dvije godine prije godine za koju je obračun propisan (ili godinu dana ako je obračun izvršen u prosincu) u jednogodišnjem razdoblju koje počinje od travnja manji od 300 milijardi JPY.
- (11) Slično zahtjevima utvrđenima u Delegiranoj uredbi (EU) 2016/2251, u skladu s pravilima Japana o iznosu nadoknade, sve financijske institucije koje agregiraju zamišljene iznose neporavnanih OTC izvedenica, neporavnanih OTC robnih izvedenica, fizički namirenih deviznih terminkih ugovora („FX“) i valutnih ugovora o razmjeni konsolidirane grupe, isključujući unutargrupne transakcije, za ožujak, travanj i svibanj jednu godinu prije godine u kojoj je izračun veći od 1,1 bilijuna JPY, dužne su razmijeniti pojedinosti o inicijalnom iznosu nadoknade. Pravilima Japana o iznosu nadoknade osigurava se i kombinirani najniži iznos za prijenos inicijalnog i varijacijskog iznosa nadoknade u iznosu od 70 milijuna JPY, dok prag iz članka 25. Delegirane uredbe (EU) 2016/2251 iznosi 500 000 EUR. Uzimajući u obzir marginalnu razliku u vrijednosti tih valuta, te bi iznose trebalo smatrati istovrijednima.
- (12) Pravila Japana o iznosu nadoknade primjenjuju se na gotovo sve ugovore o OTC izvedenicama kako su definirani u članku 2. točki (7) Uredbe (EU) br. 648/2012, uz iznimku fizički namirenih deviznih terminkih ugovora i valutnih ugovora o razmjeni, za koje u pravilima Japana o iznosu nadoknade nisu utvrđeni zahtjevi. Devizne transakcije povezane s razmjenom glavnice putem međuvalutnih razmjena izuzimaju se od zahtjeva za inicijalni iznos nadoknade. Osim toga, pravilima Japana o iznosu nadoknade ne utvrđuje se poseban tretman za strukturirane proizvode, uključujući pokrivenne obveznice i sekuritizacije. U skladu s uvjetima iz Uredbe (EU) br. 648/2012, samo su devizni terminski ugovori i valutni ugovori o razmjeni izuzeti od zahtjeva za inicijalni iznos nadoknade, a samo su izvedenice, povezane s pokrivenim obveznicama za zaštitu od rizika, izuzete od svih zahtjeva za iznos nadoknade. Ova bi se Odluka stoga trebala primjenjivati samo na ugovore o OTC izvedenicama koji podliježu zahtjevima za iznos nadoknade u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 i pravilima Japana o iznosu nadoknade.
- (13) Zahtjevi iz pravila Japana o iznosu nadoknade koji se odnose na izračun inicijalnog iznosa nadoknade istovrijedni su zahtjevima iz Uredbe (EU) br. 648/2012. Slično standardiziranoj metodi za izračun inicijalnog iznosa nadoknade utvrđenoj u Prilogu IV. Delegiranoj uredbi (EU) 2016/2251, pravilima Japana o iznosu nadoknade omogućuje se primjena standardiziranog modela koji je istovrijedan metodi iz spomenutog priloga. Osim toga, za izračun se mogu upotrebljavati i interni modeli ili modeli trećih strana ako ti modeli sadržavaju određene posebne parametre, uključujući minimalne intervale pouzdanosti i razdoblja iznosa nadoknade za rizik te određene povijesne podatke, uključujući razdoblja stresa. Druge ugovorne strane dužne su obavijestiti Agenciju za financijske usluge, Ministarstvo gospodarstva, trgovine i industrije ili Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva o svojoj namjeri korištenja tih internih modela ili modela treće strane i objaviti sve potrebne pretpostavke, hipoteze i promjene koje se odnose na te modele.
- (14) Zahtjevi iz pravila Japana o iznosu nadoknade koji se odnose na prihvatljivi kolateral i držanja i odvajanja kolaterala istovrijedni su zahtjevima iz Delegirane uredbe (EU) 2016/2251. Pravila Japana o iznosu nadoknade sadržavaju i istovrijedan popis prihvatljivih kolaterala i njima se od subjekata koji posluju s financijskim instrumentima i registriranih financijskih institucija zahtijeva razumna diversifikacija kolaterala koje prikupe,

uključujući ograničavanjem vrijednosnih papira niske likvidnosti kako bi se izbjegla koncentracija kolaterala. Zahtjevi iz pravila Japana o iznosu nadoknade koji se odnose na vrednovanje kolaterala usporedivi su sa zahtjevima iz članka 19. Delegirane uredbe (EU) 2016/2251.

- (15) S obzirom na istovrijednu razinu zaštite profesionalne tajne u Japanu, Agencija za financijske usluge na svoje informacije primjenjuje politiku zaštite informacija, a njezini zaposlenici podliježu Zakonu o državnim službenicima koji zaposlenicima zabranjuje otkrivanje informacija koje doznaju tijekom obavljanja svojih dužnosti. Stoga se Zakonom o državnim službenicima i politikom zaštite informacija Agencije za financijske usluge predviđaju jamstva za čuvanje profesionalne tajne, uključujući čuvanje poslovnih tajni koje nadležna tijela razmjenjuju s trećim stranama, koja su istovrijedna onima iz glave VIII. Uredbe (EU) br. 648/2012. Stoga bi trebalo smatrati da Zakon o državnim službenicima i politika zaštite informacija Agencije za financijske usluge pružaju istovrijednu razinu zaštite u pogledu čuvanja poslovne tajne kao što je predviđeno Uredbom (EU) br. 648/2012.
- (16) Naposlijetku, u pogledu učinkovite primjene i pravednog izvršenja bez narušavanja tržišnog natjecanja, kako bi se osigurao učinkovit nadzor i izvršenje u toj trećoj zemlji, Agencija za financijske usluge ima opsežne istražne i nadzorne ovlasti za ocjenjivanje usklađenosti sa zahtjevima za iznos nadoknade koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane. Agencija za financijske usluge ima na raspolaganju širok raspon nadzornih mjera koje može primijeniti kako bi spriječila povredu primjenjivih zahtjeva, kao što je nalog za poboljšanje poslovanja na temelju članka 51. i druge nadzorne mjere na temelju članka 52. Zakona o financijskim instrumentima i burzama. Stoga bi trebalo smatrati da se tim mjerama predviđa učinkovita primjena relevantnih pravnih, regulatornih i izvršnih aranžmana u skladu s japanskim pravilima o OTC izvedenicama na pravedan način i bez narušavanja tržišnog natjecanja, kako bi se osigurali učinkovit nadzor i izvršenje.
- (17) Ova se Odluka temelji na pravno obvezujućim zahtjevima koji se odnose na ugovore o OTC izvedenicama u trenutku donošenja ove Odluke. Komisija bi, u suradnji s ESMA-om, trebala nastaviti redovito pratiti razvoj te učinkovito i dosljedno izvršenje pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana za te ugovore o OTC izvedenicama u pogledu zahtjeva povezanih s pravovremenom potvrdom, kompresijom i usklađivanjem portfelja, vrednovanjem, rješavanjem sporova i iznosima nadoknade koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane na temelju kojih je donesena ova Odluka. Time se ne bi trebala dovoditi u pitanje mogućnost da Komisija u bilo kojem trenutku provede posebno preispitivanje ako je zbog relevantnih događaja potrebno da Komisija preispita istovrijednost utvrđenu ovom Odlukom. Na temelju takvog preispitivanja ova bi se Odluka mogla staviti izvan snage, zbog čega bi se na druge ugovorne strane automatski ponovno primjenjivali svi zahtjevi iz Uredbe (EU) br. 648/2012.
- (18) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire.

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe članka 13. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, pravni, nadzorni i izvršni aranžmani Japana za vrednovanja i rješavanja sporova koji se primjenjuju na transakcije koje japanska Agencija za financijske usluge regulira kao OTC izvedenice ili koje japansko Ministarstvo gospodarstva, trgovine i industrije i Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva reguliraju kao OTC robne izvedenice i čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane smatraju se istovrijednima zahtjevima iz članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 ako barem jedna od drugih ugovornih strana u tim transakcijama ima poslovni nastan u Japanu te je pri Agenciji za financijske usluge registrirana kao subjekt koji posluje s financijskim instrumentima ili registrirana financijska institucija.

Članak 2.

Za potrebe članka 13. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, pravni, nadzorni i izvršni aranžmani Japana za razmjenu kolaterala koji se primjenjuju na transakcije koje japanska Agencija za financijske usluge regulira kao OTC izvedenice ili koje japansko Ministarstvo gospodarstva, trgovine i industrije i Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva reguliraju kao OTC robne izvedenice i čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne strane smatraju se istovrijednima zahtjevima iz članka 11. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) najmanje jedna od drugih ugovornih strana u tim transakcijama ima poslovni nastan u Japanu i registrirana je pri Agenciji za financijske usluge kao subjekt koji posluje s financijskim instrumentima ili registrirana financijska institucija i ta je druga ugovorna strana podložna pravilima Japana o iznosu nadoknade;

- (b) transakcije se vrednuju po tržišnim vrijednostima, a varijacijski iznos se razmjenjuje svakodnevno ako druge ugovorne strane u tim transakcijama s poslovnim nastanom u Japanu dvije godine prije godine za koju je obračun propisan (ili godinu dana ako je obračun izvršen u prosincu) u jednogodišnjem razdoblju koje počinje od travnja imaju prosječan ukupni iznos zamišljene glavnice OTC izvedenica manji od 300 milijardi JPY.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. travnja 2019.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER

ODLUKA (EU) 2019/685 EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE**od 18. travnja 2019.****o ukupnom iznosu godišnjih naknada za nadzor za 2019. (ESB/2019/10)**

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 30.,uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1163/2014 Europske središnje banke od 22. listopada 2014. o naknadama za nadzor (ESB/2014/41) ⁽²⁾, a posebno njezin članak 3. stavak 1. i članak 9. stavak 2.,

budući da:

- (1) Ukupni iznos godišnjih naknada za nadzor, koji se ubire na temelju članka 9. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1163/2004 (ESB/2014/41), pokriva, ali ne premašuje rashode Europske središnje banke (ESB) vezane uz njezine nadzorne zadaće u odgovarajućem razdoblju za koje se plaća naknada. Ovi rashodi se prvenstveno sastoje od troškova koji su izravno povezani s nadzornim zadaćama ESB-a, kao što su izravni nadzor značajnih subjekata, nadgledanje nadzora manje značajnih subjekata i provođenje horizontalnih zadaća i specijaliziranih usluga. Rashodi također uključuju troškove koji su neizravno povezani s nadzornim zadaćama ESB-a, kao što su usluge koje pružaju područja za potporu ESB-a, uključujući upravljanje poslovnim prostorom, upravljanje ljudskim potencijalima, administrativne usluge, usluge vezane uz proračun i kontroling, računovodstvene usluge, pravne, komunikacijske i prevoditeljske usluge, usluge unutarnje revizije, statističke usluge te usluge informacijske tehnologije.
- (2) Za izračun godišnje naknade za nadzor koja se plaća za značajne nadzirane subjekte i značajne nadzirane grupe te za manje značajne nadzirane subjekte i manje značajne nadzirane grupe, ukupni troškovi trebali bi biti podijeljeni na temelju rashoda raspoređenih odgovarajućim organizacijskim jedinicama koje obavljaju izravni nadzor značajnih nadziranih subjekata i značajnih nadziranih grupa i neizravni nadzor manje značajnih nadziranih subjekata i manje značajnih nadziranih grupa.
- (3) Ukupni iznos godišnjih naknada za nadzor za 2019. izračunava se kao zbroj: (a) procijenjenih godišnjih troškova nadzornih zadaća za 2019. na temelju odobrenog proračuna ESB-a za 2019., uzimajući u obzir sva kretanja u procijenjenim godišnjim troškovima očekivanim da nastanu ESB-u, a koja su bila poznata u vrijeme donošenja ove Odluke, i (b) viška ili manjka iz 2018.
- (4) Višak ili manjak bi se trebao utvrditi oduzimanjem stvarnih godišnjih troškova nadzornih zadaća nastalih za 2018., kao što je prikazano u Godišnjim financijskim izvještajima ESB-a za 2018. ⁽³⁾, od procijenjenih godišnjih troškova ubranih za 2018., navedenih u Prilogu Odluci (EU) 2018/667 Europske središnje banke (ESB/2018/12) ⁽⁴⁾.
- (5) U skladu s člankom 5. Stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1163/2014 (ESB/2014/41), iznose naknade koji se nisu mogli ubrati i vezani su uz prethodna razdoblja za koja se plaća naknada, uplate kamata primljene u skladu s člankom 14. i određene druge iznose primljene ili nadoknađene u skladu s člankom 7. Stavkom 3. te Uredbe, ako ih je bilo, trebalo bi također uzeti u obzir u odnosu na procijenjene godišnje troškove nadzornih zadaća za 2019.,

⁽¹⁾ SL L 287, 29.10.2013., str. 63.⁽²⁾ SL L 311, 31.10.2014., str. 23.⁽³⁾ Objavljeno na mrežnim stranicama ESB-a na www.ecb.europa.eu u veljači 2019.⁽⁴⁾ Odluka (EU) 2018/667 Europske središnje banke od 19. travnja 2018. o ukupnom iznosu godišnjih naknada za nadzor za 2018. (ESB/2018/12) (SL L 111, 2.5.2018., str. 3.).

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Odluke, primjenjuju se definicije sadržane u Uredbi (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke (ESB/2014/17) ⁽²⁾ i Uredbi (EU) br. 1163/2014 (ESB/2014/41).

Članak 2.

Ukupan iznos godišnjih naknada za nadzor za 2019.

1. Ukupan iznos godišnjih naknada za 2019. je 576 020 336 EUR, izračunan na način kao što je prikazano u Prilogu I.
2. Svaka kategorija nadziranih subjekata i nadziranih grupa plaća sljedeći iznos godišnjih naknada za nadzor:
 - (a) značajni nadzirani subjekti i značajne nadzirane grupe: 524 196 987 EUR;
 - (b) manje značajni nadzirani subjekti i manje značajne nadzirane grupe: 51 823 349 EUR;

Podjela ukupnog iznosa godišnjih naknada za nadzor za 2019., koji se plaća u odnosu na svaku kategoriju, prikazana je u Prilogu II.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni, 18. travnja 2019.

Predsjednik ESB-a
Mario DRAGHI

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL L 141, 14.5.2014., str. 1.).

PRILOG I.

Izračun ukupnog iznosa godišnjih naknada za nadzor za 2019.

(EUR)	
Procijenjeni godišnji troškovi za 2019.	559 007 136
Plaće i naknade	264 525 116
Najamnina i održavanje zgrade	58 866 157
Ostali operativni rashodi	235 615 863
Višak/manjak iz 2018.	15 332 187
Iznosi koji se trebaju uzeti u obzir u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1163/2014 (ESB/2014/41)	1 681 013
Iznosi naknade koji se nisu mogli ubrati i vezani su uz prethodna razdoblja za koja se plaća naknada	0
Uplate kamata u skladu s člankom 14. gore navedene Uredbe	- 9 626
Iznosi primljeni ili nadoknađeni u skladu s člankom 7. stavkom 3. gore navedene Uredbe	1 690 639
UKUPNO	576 020 336

PRILOG II.

Podjela ukupnog iznosa godišnjih naknada za nadzor za 2019.

(EUR)

	Značajni nadzirani subjekti i značajne nadzirane grupe	Manje značajni nadzirani subjekti i manje značajne nadzirane grupe	Ukupno
Procijenjeni godišnji troškovi za 2019.	508 696 494	50 310 642	559 007 136
Višak/manjak iz 2018.	13 952 290	1 379 897	15 332 187
Iznosi koji se trebaju uzeti u obzir u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1163/2014 (ESB/2014/41)	1 548 203	132 810	1 681 013
Iznosi naknade koji se nisu mogli ubrati i vezani su uz prethodna razdoblja za koja se plaća naknada	0	0	0
Uplate kamata u skladu s člankom 14. gore navedene Uredbe	- 7 918	- 1 708	- 9 626
Iznosi primljeni ili nadoknađeni u skladu s člankom 7. stavkom 3. gore navedene Uredbe	1 556 121	134 518	1 690 639
UKUPNO	524 196 987	51 823 349	576 020 336

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR